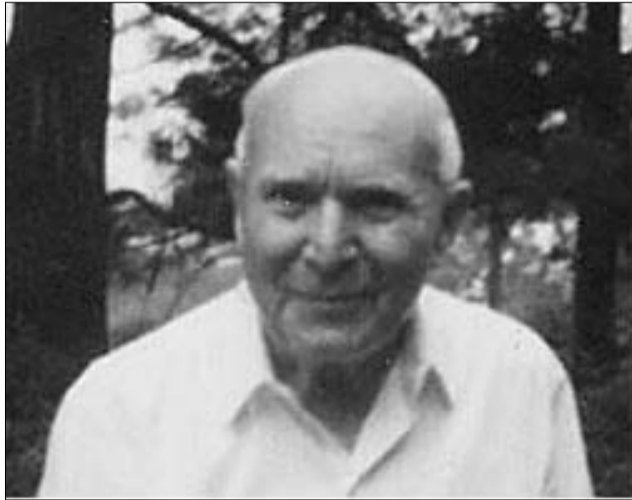

Magyarul beszélő törzsek a vietnámi őserdőben

2010. október 1-én, Kína nemzeti ünnepe alkalmából általa adott fogadáson Gao Jian asszony, Kína rendkívüli és meghatalmazott budapesti nagykövete, ünnepi beszédében ro-

kon népeknek nevezte a kínaiakat és a magyarokat. Sajtószolgálatunk már több ízben adott hírt arról, hogy Kínában sokan vallják a kínaiak és a magyarok rokonságát. Ez a tudat vélhetően több forrásból táplálkozik. A magyarságtudományi füzetek kiadás előtt álló következő száma – MTF-16: Dr. Nagy Sándor – A magyar nép kialakulásának története. A sumir kapcsolat – érdekes adalékkal szolgál e tekintetben. Dr. Nagy Sándor megosztja olvasóival annak a második világháború végén francia idegenlégióba került levetének a tudósítását, aki Indokínában állomásozva értesült a vietnámi őserdőben élő, magyarul beszélő törzsekről. Az itt közzétett részlet végén olvasható dél-kínai szavaknak egy jegyzéke, amelyek mind kiejtésük, mind jelentésük szerint teljesen azonosak a magyar szavakkal.

Részlet a megjelenés előtt álló MTF-16-ból:

... ízelítőnek megírok egy érdekes esetet, amelyről egy magyar leventéből lett francia idegenlégiónista adott hírt. Ez – névleg **Stubacher László** – a Nógrád megyei Romhány községből került ki a leventéinkkel – a magyar ifjúság színe virágával – Németországba a második világháború vége felé. A háború után azonban nem engedték őket haza, ahogyan kellett volna, hanem a franciák valami suskussal, amiben magyar vezető férfiak keze is benne volt, besorozták őket a francia idegenlégióba. Mint katona került ki Stubacher francia Indokínába, a mai Dél-Vietnamba. Innen írt egy levelet **Gazsi István** romhányi lakosnak, aki azt volt szíves nekem elküldeni. Ebből idézem szó szerint a következőket:

"Indokína keleti részén vagyok, Turán nevű tartományban, a történelem szerint innen indultak el az ősmagyarok nyugatra. Beszéltem egy idősebb magyar fiúval, aki már négy éve, hogy itt van. Ő mondta nekem, hogy az őserdőben még most is vannak néhol olyan törzsek, amelyeknek tagjai úgy beszélnek, mint mi."

Kétségtelen, hogy ez az utolsó mondat azt jelenti, hogy olyan nyelven beszélnek, mint mi, azaz magyarul. A közölt adat hitelességéhez nem fér semmi kétség, mert semmi gyanúra nem lehet ok a levélíró jóhiszeműsége és igazmondása tekintetében. A levél eredeti szövege pedig nálam van. Tény az is, hogy azok az őserdei nyelvrokonnok nem a mai Magyarországról vetődhetek oda. A Kárpátok ölelte magyar földről nagyobb néprajok nem vándoroltak ki. Egyedül csak a

mezopotámiai ősök kerülhettek oda Dél-Kínába akkor, amikor egyes rajaik a Kárpát-medencébe is eljutottak. De miért vannak most az őserdőben? A tartomány Turán neve sumirul nagy térséget, síkságot jelent. Valamikor ott laktak a sumir menekültek, de idővel lassan odatelepedtek a kínaiak is, akik szívós munkával, meg tömegeik nyomásával elvették jól termő földjeiket, s ők pedig az őserdő biztonságába húzódtak. Erre is ad felvilágosítást Stubacher levele, amikor közli, hogy ahol ő van, a lakosság kínaiakból áll, akik földműveléssel foglalkoznak. A legközelebbi város hozzá Tai-Fu. Ez az egész terület tehát a dél-kínai tengerpart vidékéhez tartozik, amelyet Fu-Kien vagy Ho-Kien néven neveznek ma. Az itt levő kínai nyelv arról nevezetes, hogy benne nagyon sok a magyar szavakkal értelem és kiejtés szerint egyező kínai szó, amiként megírta azt annak idején Somogyi Ede, aki a sumir és magyar nyelv rokonságára az én figyelmemet is felhívta még ifjú egyetemista koromban.

A következő kínai szavak úgy kiejtés, mint jelentés szerint teljesen azonosak magyar szavakkal. Pld. *én-én, ég-ég, fi-fi, gaz-gaz, hang-hang, hit-hit, hiu-hiu, hó-hó, (hónap), hon-hon, hős-hős, ír-ír, is-is, íz-íz, hamu-homu, kincs-kincse, kő-kő, ló-ló, kupa-kupa, kút-kút, mag-mag, mos-mos, nap-nap, oszt-oszt, pad-pad, pej-pej, pír-pír, sík-sík, szén-szén, szép-szjep, szív-szív, szög-szeg, tő-tő, tor-tor, tű-tű, vív-ví, víz-víz, zsír-sjer, stb.*

Ezekből bármely magyar megállapíthatja a teljes megegyezést.

(Szöveg: Dr. Nagy Sándor – A magyar nép kialakulásának története. A sumir kapcsolat – MTF-16)

(Térkép: Wikipédia) MVSZ Sajtószolgálat

Betelepítési szándékot gyanítanak a befektetések mögött a háromszéki Vargyason

A vargyasi tanács pénteken, március 9-én egyeztetett a CSI Carpatien-Sportturism & Inv Rt. két képviselőjével, dr. Bernhard Kettlrel és Daniela Rinnhoferrel, de nem kapott megnyugtató választ a vargyasi befektetés kivitelezésével kapcsolatos kérdésekre.

A helyi képviselők nem tudják elhinni, hogy minden egyes ingatlan építése kizárólag turisztikai, s nem egyéb célt szolgál. Az osztrák befektetők szerint az előterjesztett tervek nem a mának szólnak, a következő húsz-harminc esztendő fejlesztését vázolják, a rajzokon szereplő házakat nem is biztos, hogy felépítik, inkább csak jelzik, azt a területet beépítésre szánják. Hangsúlyozták, nem kívánják a környék etnikai összetételét megváltoztatni, sőt, valamilyen magyar központot hoznának létre. A tanács tagok befejezésül megkérdezték: mit tesznek a befektetők, ha nem hagyják jóvá a községrendezési tervet. Dr. Bernhard Kettl röviden annyit válaszolt: az igazságszolgáltatáshoz folyamodnak.

Dr. Bernhard Kettl elmondta, Vargyason – salzburgi tapasztalatukat felhasználva – a Brassó-Pojá-

nához és Töröcsvárhoz hasonló turisztikai központot hoznának létre. Teret biztosítanak a sportolni vágyóknak – ezt szolgálná a golfpálya és a vízi park is –, a terepet megfelelően tartják a sízés meghonosítására, s a remek vadászati adottságokat is minél jobban kihasználnák. Elsőként szállodát építenének, majd a sportlétesítmények és a tavak következnek, az apartmanhotelek pedig csak ezek után. Házakat is építenének eladásra, de azokat csak a kereslet függvényében. Abban reménykednek, hogy a Magyarország és Székelyföld közötti szoros kapcsolat révén elsősorban magyar vendégek keresik fel, s a házakból – a megélhetést itthon megtaláló fiatalok mellett – ők vásárolnának.

Szász Ilona, Németh Árpád, Sütő István és Román Attila képviselő egybehangzóan kérdezte: ha ezek a távlatok, miért szerepel már most a tervekben 4600 ember folyamatos itt élését szolgáló ház, s kinek kell az iskola meg az óvoda? Helyi és osztrák lapokat idézték, melyek szerint a befektetők nem tudják szavatolni, hogy nem változnak meg az etnikai arányok.

Kettl szerint a vidék egyik értéke éppen az, hogy itt többen él a magyarság, sajátos népszokásait őrzi, és ezt nem szeretnék megbolygatni. Az iskolát már érettségizett fiataloknak szánják, akiknek szállodaipari kiképzést nyújtanának. Az óvodába leginkább az alkalmazottak gyermekei járnának, de a helyi gyerekek befogadásától sem zárkoznak el. Kijelentette, Vargyásról, illetve Erdővidékről toboroznák az építőmunkások javát is, hiszen kifizetődőbb, ha nem kell szállást és ételt is biztosítani nekik. A vargyasiak a korábbi, be nem váltott ígéreteket hozták fel ellenérvként, az uborkafeldolgo-

zót és a tojásgyárat. Csiki János volt alpolgármester, aki az osztrákoknál dolgozik alkalmazottként, válaszolt erre: a megkeresett gazdák egyik ajánlatot sem találták vonzóknak, ezért maradt annyiban. A tanács tagok kijelentették, ha jó szándékukat akarják bizonyítani, mondjanak le a házak építésére vonatkozó elképzeléseikről, mert ők sem rövid, sem hosszú távon nem szeretnék, ha idegenek telepednének be. „Amikor ide jöttök befektetni, minket nem kérdeztek meg, hogy szeretnénk-e négyezernél több új szomszédot. Mi pedig most azt mondjuk, nem. Szolgáltatás lakás címen így is épülni fog háromszázötven személy elszállásolására ház, tízezerre akár mi is rábólintunk, hogy az apartmanszállók létrejöhessenek, ám többre nincs szükségünk” – mondtotta Román Attila. Az osztrákok ezt a kérést képtelenségnek tartották, mert a kivitelezés nem mehet tovább, ha a terület nem beépíthető, hiszen ily módon nem lehet további befektetőket vonzani, s a bankok sem nyújtanának hitelt a fejlesztésekhez.

Mindkét fél láthatóan elégedetlenül állt fel az asztaltól. Dr. Bernhard Kettl azt mondta, irodájának ajtaja mindenki előtt nyitva, bármilyen kérdésre hajlandóak válaszolni, csak hogy elhesseggessék a vargyasiak kéréseit. Ilkei Ferenc polgármester nem kívánt nyilatkozni, mindössze annyit mondott, a tanács tagoknak kell eldönteniük, hogy igent mondanak-e a községfejlesztési tervre, vagy vállalják a hosszas pereskedést. A Magyar Polgári Párt frakciójának tagjai sem döntöttek még el, miként határoznak a hónap vége felé esedékes ülésen, ám többségük azon a véleményen volt, vállalni kell a pereskedést is.

Hecser László
3szek.ro

